

**Börtönlelkészek Magyarországi Szervezete
Hungarian Prison Chaplains' Association**

2100 Gödöllő, Pf. 268.

Berente István utca 13-15.

Tel/Fax: +36-28/416-742

e-mail:bortonmisszio@gmail.com

Roszík Gábor evangélikus lelkész, a Börtönlelkészek Magyarországi Szervezetének elnökének ünnepi köszöntő beszéde a „10 éves a börtönlelkészi szolgálat Magyarországon” című találkozón.

2010. május 5.

Váci Fegyház és Börtön

Igen tisztelt Köztársasági Elnök Úr! Főtisztelendő Püspök Urak, Elnök Urak, Altábornagy Úr! Kedves Lelkész Kollégák, Vendégek, Hölgyeim és Uraim!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm Köztársasági Elnök Urat, a büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokát, az egyházi vezetőket, börtönlelkészeket, a média képviselőit, mindannyiukat!

Nagyon megtisztelő a számunkra, hogy Köztársasági Elnökünk elfogadta a Börtönlelkészek Magyarországi Szervezetének meghívását. Látogatása kimagaslóan fontos esemény szervezetünk életében, s nyilvánvalóan a magyarországi büntetés-végrehajtás életében is.

Köszöntök szeretettel minden jelenlévőt a bibliaolvasó útmutató mai igéjével: „Jézus így szólt: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket.”

Több mint három éve készülünk a köztársasági elnök úrral való találkozásra, s örülünk, hogy erre pontosan abban az évben került sor, amikor ünnepelhetünk, és hálát adhatunk az Istennek azért, hogy 10 éves a börtönlelkészség Magyarországon.

A mai alkalom jó lehetőséget nyújt arra, hogy felhívjuk a közvélemény figyelmét, hogy az egyházak, egyházak lekipásztora, lelkészi munkatársak és missziósok, milyen fontos és nagy munkát, szolgálatot végeznek a büntetés-végrehajtás és bűnmegelőzés területén. Köszönjük, hogy Köztársasági Elnök Úr megtisztelő figyelmébe ajánlhatjuk szolgálatainkat.

Ugyanakkor szeretném elmondani azt is, hogy a Börtönlelkészek Magyarországi Szervezete nem azonos a börtönlelkészek testületével, hiszen annak tagjai főállású és részmunkaidős lekipásztorok, a négy ún. nagy történelmi egyház képviseletéből (r. katolikus, református, evangélikus és izraelita egyházakból). Szervezetünknek ugyanakkor tagja számos önkéntes lekipásztor ezen egyházakból, s más egyházakból, evangéliumi közösségekből (baptista, metodista, pünkösdista, adventista, őskeresztény apostoli és szabadegyházi lelkészek) – akik nem állásban, hanem mint szolgálati területük egyik részeként végzik áldozatos munkájukat börtöneinkben.

Megtisztelő, hogy ezen egyházak vezetői is jelen vannak mostani tanácskozásunkon. Megemlítem, hogy vannak lelkipásztorok, missziósok, akik 18, sőt 20 éve végeznek rendszeres szolgálatot bv. intézetekben.

Közöttünk van Miksó Sándor r. katolikus nyugalmazott plébános és Albrecht Győző lelkész testvérünk, akik 21. éve járják a börtönöket, szeretettel köszöntöm őket e helyről is. A Magyar Evangéliumi Börtönmisszió idén ünnepli fennállásának 20. évfordulóját, a Magyar Testvéri Börtöntársaság pedig a 18.-at. Ugyanakkor szeretném azt is elmondani, hogy valamennyi hivatásos börtönlelkészünk részt vesz különböző programjainkban, s szolgálatunkat végezzük Magyarország összes Bv.-i intézetében.

Tagjaink között vannak egyébként felvidéki és erdélyi magyar börtönlelkészek is, így az ő szolgálatukat is tudjuk segíteni, s több lehetőségünk van tapasztalatszerésre is. Aradi ev. lelkésztestvérünk pl. gyakran fordul meg a Szegedi Börtön és Fegyházban, hogy „odaáról” itt lévő – akár magyar, akár román fogvatartott - lelkigondozását végezze.

A Börtönlelkészek Magyarországi Szervezete 2003-ban alakult, azzal a céllal, hogy segítséget nyújtson azoknak a lelkészeknek, akik szolgálatukat börtönökben – vagy börtönökben is -, végzik. Kezdetben szakmai kollégiumként működött, évente 2-3 alkalommal összejöveleket szerveztünk, hogy közösen beszéljünk meg börtönlelkészi szolgálatunk nehézségeit, gondjait és örömeit is. Összejöveleinkre alkalmasint meghívtuk az igazságügyi minisztert, országos parancsnokot, egyházi vezetőket, igazságügyi és büntetés-végrehajtási szakembereket, hogy tájékoztassuk őket észrevételeinkről, javaslatainkról, közösen beszéljünk meg a felmerülő kérdéseket.

Számos alkalommal összegyűjtöttük azokat az észrevételeinket, rámutattunk azokra a problémákra, anomáliákra, melyekkel munkánk közben találkozunk, s érintik az igazságszolgáltatást, s ennek részeként a büntetés-végrehajtást, és bűnmegelőzést, hangot adtunk a resztoratív igazságszolgáltatás fontosságának is.

Szervezetünk ugyanakkor érdekvédelmi szervezetként is működik, amire példaként szeretném felhozni az országos parancsnokság elhatározását a börtönlelkészi szolgálat egységesítésére. Az elmúlt évben két napos konferencián szenteltünk sok időt ennek a kérdésnek a megtárgyalására az országos parancsnokság képviselőjével. Felhívtuk a figyelmét a lelkészi szolgálat olyan sajátosságaira, melyeket feltétlenül figyelembe kell venni. Ujra kell gondolni – 10 év után időszerű -, a börtönlelkészek státuszát: pl. legyen-e a börtönlelkész tagja az állománynak, s rangfokozattal bírjon, mint a táborigazgató, vagy legyen köztisztviselő? Ezekben a kérdésekben folynak az egyeztetések – a börtönlelkészeknek inkább többé, mint kevésbé kialakult álláspontja van -, s remélhetőleg olyan döntés fog születni, ami mind az igazságügynek, mind az egyházak vezetőinek és börtönlelkészeknek is megelégedését fogja szolgálni.

Negyedik éve önálló jogi szervezetként működünk, élve ennek a formáinak áldásaival és lehetőségeivel – itt gondolok pl. a pályázati lehetőségekre.

Köztársasági Elnök Úr! Kedves Barátaim! A továbbiakban röviden szeretnék beszámolni néhány fontos tevékenységünkről.

Fontos, hogy a börtönlelkészi szolgálat és más missziós szervezetek és szolgálatukat önkéntes alapon végző lelkészek között igen jó együttműködés alakult ki. Itt szeretném megemlíteni a Magyar Testvéri Börtöntársaságot, a Máltai Szeretetszolgálat Börtönszolgálatát és a Magyar Evangéliumi Börtönmissziót. E három szervezetnek több mint 300 önkéntes munkatársa végez rendszeres szolgálatot börtöneinkben. Az ő szolgálatuknak koordinálása a börtönlelkészek feladata.

Tevékenységünk keretében rendszeresen szervezünk konferenciákat, igyekszünk a lelkészeket ellátni vallásos irodalommal, szükséges kegytárgyakkal.

Jó kapcsolataink vannak külföldi börtönlelkészekkel, szervezetekkel is, konferenciákon vettünk részt Hollandiában, Ausztriában, Németországban, Észtországbán, s az elmúlt fél évben két alkalommal hat börtönlelkész vett részt tanulmányúton Lengyelországban. Ezekre a lehetőségekre pályázati úton tettünk szert.

Augusztusban, Svédországban lesz a Börtönlelkészek Nemzetközi Szervezetének Világgyűlése, kisebb delegációval készülünk erre az alkalomra, amennyiben erre még a pénzügyi lehetőségeket elő tudjuk teremteni.

Évente kiemelkedő esemény az ún. Nemzetközi Börtönmissziós Imahét, melyre 2800 helyi gyülekezetet, egyházközséget hívunk meg, hogy átérezzék a börtönmisszió szolgálatának fontosságát és imádkozzanak érte. Idén 17. alkalommal szerveztük meg széles összefogással.

Az elmúlt évben másod ízben szerveztük meg a bibliaversenyt, melyen 28 börtönben 880 fogvatartott vett részt, s melyre hosszú hónapokon keresztül készültek. Egyik legizgalmasabb programunk.

Szervezetünk nem csak a börtönökön belül végzi munkáját, hanem fontosnak tartja a fogvatartott családjának, különösen is a gyermekeknek a segítségét, gondozását. 1992-ben indult az Angyalfa programunk, az elmúlt 10 évben a börtönlelkészekkel való szoros együttműködésben, melynek keretén belül évente 1000-1200 olyan gyermeknek készítünk karácsonyi ajándékot, akiknek valamelyik szülője börtönben van. A gyermekek 70%-a, – s ez egyedülálló a világon -, a börtönben kapja meg az ajándékot a szülőtől, a Karácsony előtti utolsó beszélőn. A családnak közben, helyi közösségek, gyülekezetek, önkéntesek segítségével folyamatos lelki és szociális támogatást szervezünk. 1997 óta a programban részt vevő gyermekek részére nyári táborokat szervezünk. Rendkívül fontos a börtönben lévő és a család kapcsolatának erősítése, megtartása, hiszen a családba visszatérő szabaduló esélye, hogy nem lesz ismételten bűnelkövető – sokkal nagyobb.

Végül ezt az alkalmat is szeretném megragadni arra, hogy köszönetet mondjak lelkész kollégáimnak áldozatos szolgálatukért, egyházaink vezetőinek azért a támogatásért, amit tőlük kapunk, az országos parancsnok úrnak, s rajta keresztül a büntetés-végrehajtás parancsnokainak, dolgozóinak azért a hozzáállásért, támogatásért, amit a lelkészek, missziósok részéről immár nem 10, hanem 20 éve folyamatosan megtapasztalunk.

Köszönöm, hogy meghallgattak!